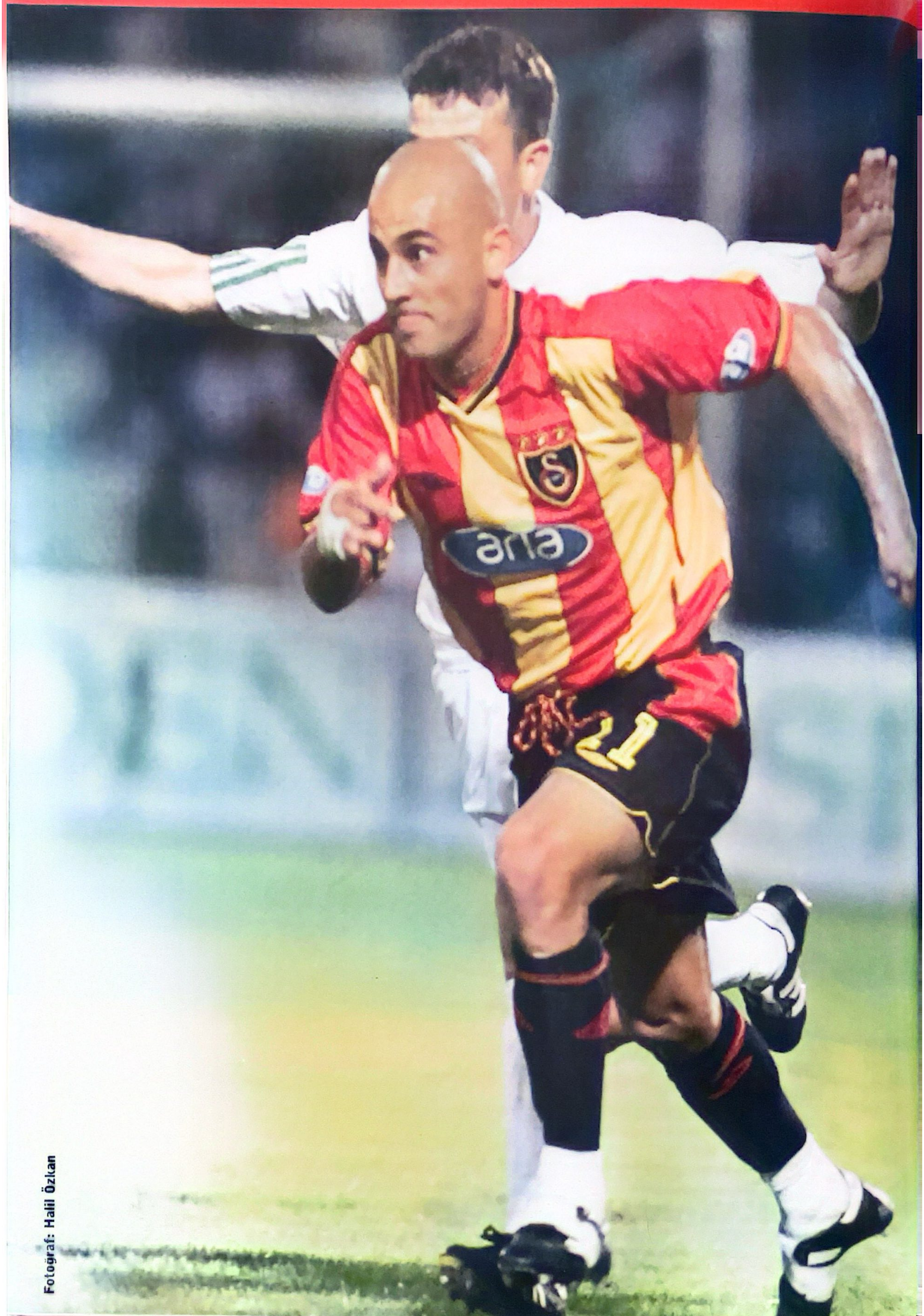

Fotoğraf: Halil Özkan

Hasan Şaş

"Hem Futbolcuyum Hem Taraftar"

Hiçbir kulübe Galatasaray ile masaya oturmadan imza atmayacağım, önce Galatasaray ile oturup anlaşmaya çalışacağım.

Söyleşi: Bülent Timurlenk

Dünya Kupası'nda kariyerinin en uzun kampını yaptın. Herkes sahadaki performansa baktı. Nasıl geçti o iki ay?

Allah sabır verdi vallahi. Sabah kalkıyoruz aynı kişiler, akşam aynı kişiler, tavla oynuyoruz aynı kişiler. 60 gün boyunca dört duvar arasında aynı kişileri görmek zor olsa gerek. Ayrıca maçların stresi, Türk milletinin yoğunluğu da vardı. Bizden beklentileri vardı. Bunu çeken bilir. Herkes sadece 90 dakikaya kilitleniyor ama futbolcular, o ana kadar hangi aşamalardan geçiyor bunları bilen yok.

Senden dinleyelim o zaman...

Sabah kalkıyorduk, kahvaltı sonrası antrenman. Öğle yemeği sonrası dinlenme vardı sonra oynayacağımız takımın kasetini seyrediyorduk, sonra akşam antrenmanı, akşam yemeği sonrası hocayla özel görüşme oluyordu, psikolog Turgay Biçer ile görüşüyorduk. Gece 11 oluyor, o saatten sonra arkadaşlarla bir parti tavla oynamaya bile ancak vakit kalıyordu. 60 gün fiks böyle geçti.

Brezilya ile oynadığımız grup maçında attığın gol sonrası, gol sevincini yaşamadığın konusunda çok şey yazıldı, çizildi. Çok mütevazi bir sevinç yaşadın.

İçimden geleni yaptım. O golde Yıldıray'ın payı büyüktü, topu o getirdi, bana sadece vurmak kaldı; çok da fazla emek harcamadım o gole. Çok da emek harcamayınca, çok da büyük bir sevinç yaşayamadım. Gol, Yıldıray'ın hakkıydı. Bazen mahalle maçlarında bile gol attığında, insan daha fazla sevinir ama dediğim gibi içimden geldiği gibi davrandım o pozisyonda.

Vizontele Hasan

"Başkasının yazdığı senaryodan bana ne!"
Sinemayla aram hiç iyi değil. Senaryoyu ben yazmamışım ki? Başkasının senaryosuna niye inanayım ki! Herşey birbuçuk saat içinde olup bitiyor. Romantik bir aşk hikayesini, tutup 1.5-2 saatte anlatıyorlar bize. Yok ki öyle aşk dünyada! Tek istisnası var bunun: Vizontele. Bana "Vizontele Hasan" diyorlardı zaten. Tam 17 kez seyrettim.

Finaller boyunca yapılan eleştirilere, takım olarak tepki verdiniz.

Futbol yorumcuları arasında birkaç kişi var, bunları kendi aralarında elemeleri lazım, bunlar diğerlerini de bozuyor. Eleştiriler daha ilk maçtan başladı, bana karşı yapılan bir eleştiri olmadı ama biz bir takımız. Bu takıma yapılan eleştiri, bana da yapılmış sayılır. Eleştirilerin yapıcı olması lazım. Herkes eleştirir, benim babam da eleştiri yapar. İnsanın kişiliğine, karakterine kadar iniyorlar. İnsanı üzen, etkileyen bunlar; yoksa Hasan Şaş, diyelim bir maçta kötü oynamış, üç tane gereksiz çalım yapmış, altı kere kademesini kaybetmiş, bu tip şeyleri yazsınlar ama bir insanın kişiliğine kadar inmesinler. Bütün takımın rahatsızlık duyduğu konu buydu. Futbol sahasında yaşanlara dair her türlü eleştiriyi kabul ederiz, kişiliğe karaktere saldırı olunca buna herkes tepki gösterir.

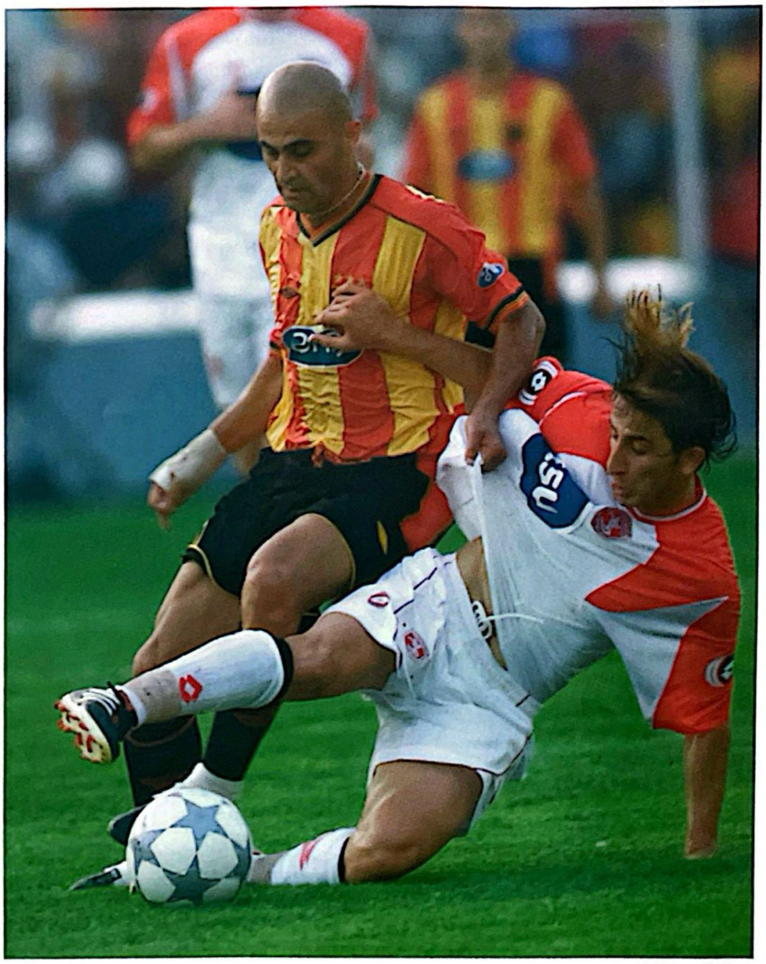

Eleştirenler, siz kazanmaya başladıktan sonra "biz motive ettik" dediler.

Hırslandırma böyle olmaz, motive etmenin de bir yöntemi var. Birisine bağırarak, küçülterek, çocuğunuza yapar mısınız bunu? Doğru yolu göstererek, yüreklendirerek motive ederseniz. Onların yaptıklarıyla futbolcu motive olmaz.

Nasıl motive oldunuz peki?

Bizi, bu ülkede yaşayan insanlar motive etti. CNN'den görüyorduk, insanların sokaklara döküldüğünü, el ele halay çektiğini, Berlin'de, Avrupa'daki Türklerin yaşadığı gururu gördük. Onları mahcup etmemek için çalıştık, bunlar doping etkisi yaptı bizde.

Dünya Kupası'na giderken transferi düşünüp, daha da motive oldun mu?

Böyle bir düşüncem yoktu. Ben dört yıl boyunca Galatasaray'da

En Çok Batista'yı Isırırım

Dünya Kupası'nda İspanyol medyasında çıkan "Hasan Şaş, Stephen King hayranı, hatta gerilim romanı yazma konusunda denemeleri olmuş" şeklinde çıkan haberlere ne diyorsun?

(Hasan basıyor kahkahayı). Yok nerden çıktı bütün bunlar. Stephen King okumadım. Roman yazmak da nerden çıktı? Ben en son olarak Sarı Zeybek'i okudum. Kimden duymuşlar, nerden yazmışlar bilmiyorum.

Sevdiklerini ısırırmışsın takımda?

Doğrudur:) Tam da ısırma denmez ama sevgi gösterisi benimki. En çok da Batista'yı ısırırım.

Şampiyonlar Ligi'nde istediğin bir takım var mı?

Milan'ın çıkmasını isterim. Özellikle İstanbul'da oynayacağımız maç. Bir daha yenmek isteriz açıkçası onları.

Futbolcu olmasaydın ne olurdun?

Futbolcu olurdum yine. Böyle olmasa gider 40 yaşına kadar amatörlerde oynardım.

46 kez Avrupa Kupaları'nda forma giydim, benim açımdan çok iyi bir rakam bu. Şampiyonlar Ligi'ndeki başarılarımız belli. Beni tanıyan, beni almak isteyen orda da alırdı. Değişen ne oldu? Hindistan'daki insan da tanıdı beni, Güney Afrika'daki de Amerika'daki de. Bana avantajı oldu. Vitrin Şampiyonlar Ligi, transfer etmek isteyen burda görüyor zaten. Dünya Kupası'nda piyasa yapmak için asla oynamadım, tek hedefim vardı başarılı olmak.

Dünya Kupası sonrasında çok daha popülersin. Artık herkes senden o performansı göstermeni bekliyor gibi.

Açık konuşmayı severim. Evet rahatsızlık duyuyorum. Nedeni de şu: Dünya Kupası'ndan döndüm on gün tatil yaptım, takımla kampa gittim, eleştiriler başladı. Hasan Şaş döküldü demeye başladılar daha lig başlamadan. Taraftarımızın bize bakış açısının artık değişmesi lazım. Şu anda üzerimdeki yük Dünya Kupası'ndakinden daha fazla. Bana daha değişik bir gözle bakacaklar, daha fazla bir performans isteyecekler.

Kötü oynamaya hakkın yok sanki artık...

"Kötü oynamaya hakkım yok"u bırak, gol kaçırsan diyecekler ki transferden dolayı kafası karışık. Halbuki benim Galatasaray ile bir yıllık daha sözleşmem var. Hiçbir kulübe Galatasaray ile masaya oturmadan imza atmayacağım, önce Galatasaray ile oturup anlaşmaya çalışacağım. Taraftarın şu andaki ruh halimi anlaması lazım, bana daha çok destek vermeleri lazım.

Hasan sezon sonunda Galatasaray'ı bırakıp gidecek mi? Taraftar, senin Galatasaray'a kaç para kazandıracağından öte, kaç yıl daha Galatasaray'a hizmet edeceğini merak ediyor. Sen kötü oynarsan medya üzerine gelecek: "Kafası transferinde" yorumları yapılacak. "31 Mayıs'a kadar konuşmayacağım" dedin, ama merak edilen de bu?

Aslında bu konuda konuşmayacaktım ama Galatasaray Dergisi olunca farklı oluyor. Taraftar direkt birinci ağızdan duysun. Şu anda ben de geleceği göremiyorum, geleceğimi görseydim net olarak bunu açık açık söylerdim. Benim karakterimi bilen bilir. Ortada somut bir gerçek olsa söylerim. Kesin olan, başka takıma imza atacaksam bu Galatasaray ile masaya oturduktan sonra olur. Açık ve net olan bu. Direkt gidip başka takıma imza atıp, sonra buraya gelip "nasıl olsa ben imzayı attım, onlara zorluk çıkartırım" diye bir düşüncem yok.

"Hasan Şaş Kolyesi"

Taraftar soruyor: "Hasan Şaş'ın boynundaki kolyeyi nerden bulabiliriz?"
Bu sarı-kırmızı kolyeyi, bazı kuyumcular "Hasan Şaş kolyesi" diye satıyorlar. Bayağı da iyi satmışlar. Bana da "parayla" hediye ettiler:) Diğer kolye -maçlarda taktığım- Almanya'dan Mehmet Yozgatlı getirdi.

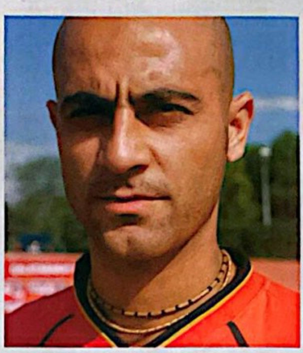

Taraftar da "kalacaksa neden 31 Mayıs'ı bekliyor" diyor.

Uzatılır daha erken. 8 ay var daha Mayıs'a. Aslında bizde bakış açısı değişik, bizde "Galatasaray'ı nasıl karıştırırlar, Hasan'ın kafasını nasıl karıştırırız". Bunun derdindeler. Avrupa'da sezon içinde her dakika transfer oluyor, futbolcular bir yerden bir yere gidiyor. Futbolcusundan taraftarına, medyasına kadar herkes olaya profesyonelce yaklaşıyor. Benim daha bir yıllık anlaşmam var, bugünden başladı-

Hasan'ın Dünya Kupası'ndaki 11'i

lar ne olacak ne bitecek diye?

Fenerbahçe'de oynar mısın?
Galatasaray beni kovarsa, "sana ihtiyacımız kalmadı, senin gibi bir karaktere ihtiyacımız yok senin bu takımda yerin yok" derler ise yapabilecek bir şeyim yok. Ben bugün Galatasaray'da mutluyum. Sonuçta ben bir Galatasaraylıyım.

Ergün, bir röportajında senin transferin konusunda "Hasan, Galatasaray için canını verir" dedi
Bütün futbolculara sorabilirsiniz. Kamplarda nasıl yaşadığımı, Galatasaray'ı nasıl sevdiğimi, bunu ben anlatmak istemem."Hasan taraftara kendini sevdirsin" diye böyle konuşuyor dedirtmem kendime. Beni başkasına soracaksınız. Onlar beni iyi tanırlar.

Peki "taraftar" Hasan olmak oyun performansını artırıyor mu?
Vallahi, herhalde başka takımda bu kadar koşmam ben. Galatasaray'ın yenilmemesi için sahanın içinde elimden geleni yaparım. Bana ne derlerse desinler.

Dünya Kupası'nda Hasan Şaş Brezilyalı futbolculardan daha teknik yorumu yapılmıştı yabancı bir kanalda. Senin doğduğun Karataş'dan görüntüler geldi ekrana o günlerde. Sen de plajda başlamışsın futbola.
Çok yararı var plajda futbol oynamanın. Futbola başlayacak çocukları, kötü yönlendirmek istemem, daha bilimsel yöntemler de var, altyapılar da var ama her yerde çim saha olmayınca biz de memleketin sahillerinde başladık. Kum, toprak, kuvvet açısından iyidir. 10-11 yaşında o kumun içinde top sürmek, topun kumda geliş yönüne göre hareket etmek- kum düz olmayınca top seker, top kontrolü zorlaşır- bütün bunlar denge, kuvveti geliştirmede yardımcı oluyor. Çabuk olmayı, dar alanda çalım atmayı öğreniyorsun. Bizim memleketin toprağı, sahili bana çok yardımcı oldu.

Kaybettiğin zaman ağlarmışsın.
Ağlarım, şimdi de ağlarım. Hiç değişmedim bu konuda. Bunun için bana bu sezon demesinler ki "Hasan transferi yüzünden aklı karışmış, oynamıyor, golü bundan kaçırdı". Bu tipler şeyler beni etkilemez. Kaybetmeyi sevmiyorum.

Memleketin Adana'da kahraman gibi karşıladılar seni.
Ankaragücü'nde oynarken de, Galatasaray'da da, UEFA Kupası'nı alınca da gittim memleketime ama

Memleketten ne gelirse yerim

Balıksever bir Adanalı!
Güveçten vazgeçmem. Hergün olsa yerim güveçi. Ökkeş ağabey de çok güzel yapar acılı güveçi. Karataş'dan sağolsunlar kasa kasa balık yolluyorlar. Neredeyse sabahın altısında bile balık yiyeceğim. Levrek, dalyan kefali, lagos, karides, kalamar, sübye. Ne gelirse yiyoruz vallahi memleketten. Yeşilköy'deki balıkçılar, Kaşıbeyaz Balık favori yerlerim.
Arabesk sevmiyorum, onun dışında her türlü müzik dinlerim. Arabada teypte Barış Manço Klasikleri var. Nilüfer'in sesine hayranım

"Gece hayatının bana ne faydası var!"
Gece hayatını hiç sevmem. Bana boş geliyor. Hem uykusuz kalıyorsun, gürültü içinde kafanı dinleyemiyorsun. İdmanda performansın düşüyor. Ne anlamı var o zaman oralara gitmenin! Bana ne faydası var ki o tür yerlerin! Çay bahçelerine giderim, fitness'a, saunaya giderim. Polat Otel'e giderim saunaya, Merit Cafe'ye giderim. Arabayla gezmeyi severim.

hiç böyle karşılanmamıştım. Oradaki duyguları anlatmak zor, orda olmanız, yaşamanız lazım. İnsanların o içten gözyaşlarını görünce, insan dayanamıyor, sanki ben onların bir kahramanı gibiydim. "Karataşlı'dan adam olur, adam çıkar" diye düşünüyorlar. Sonuçta ben onların bir parçasıyım. Sağolsunlar, çok iyi karşıladılar beni. Onbine yakın insan vardı, Adana'dan gelenler de vardı.

Krizin içinde sen bir sevinç, umut oldun insanlara. Memleketin Karataş'da durum nasıl Hasan?
Geçinmek zor Karataş'da. İnsanlar gerçekten yoksul. Ben de çok üzülüyorum oraya gittiğim zaman. Arabamla gezmeye bile utanıyorum açıkçası. Daha çok onların arasına karışmaya çalışıyorum, esnafla sohbet ediyorum. Onlara bir mutluluk vermek istiyorum. Elimden geleni yapmaya çalışıyorum. Oradaki belediye işçileri, 28 aydan beri aylık almıyorlar.

Karataş için bir şeyler yaptın mı?
Karataş için bugüne kadar bir şeyler yapamadım çünkü alım gücü, potansiyeli düşük bir yer. Çocuklara bir şey vermeye çalışsan bile çocuklar, aileleri yoksul olduğu için çalışmak zorundalar. Bir futbol okulu açsam, bir gün gelirler,

Ben bilirim nereye koşacağımı!...

Kadıköy ve İnönü'ye Galatasaray taraftarı götürülmeyecek.
Ben sevindim bu karara. Ben taraftarımızı orada görünce üzülüyordum. Ağların içine konulmuş bin kişi, cefa çekiyorlardı orada. 10 bin kişiye izin verseler tamam, ancak bin kişi olunca o kadar zor şartlarda benim moralimi bozuyor bu.

Gol olunca nereye koşacaksınız peki?
Birbirimize koşarız, yedek kulübesine koşarız, biz gol atalım da ben bilirim nereye koşacağımı!..

on gün gelmezler, hepsi fakir çocuğu olduğu için çalışmak zorunda. Şu anda öyle bir projem yok ama bu sadece benimle olacak bir iş değil. Devlet, Karataş'ı turizm bölgesi ilan etmek zorunda. Turizm bölgesi ilan edildiği gün, Karataş'a benim de katkım olur. Bütün bunlar elbirliği ile yapılacak şeyler.

Karataş'ın sahillerinden yeşil sahaya transferin nasıl oldu?
Cumali Çay, ilk antrenörüm. Karataş'da bir çim sahamız vardı, 13 yaşında, amatör takımda oynuyordum. Benden 14-15 yaş büyüklerimle oynuyordum aynı takımda. Halamın oğluyla, o 30 yaşındaydı o zaman. Üç takımda birden oynuyordum Akdeniz Karataş Spor'da. B Genç, A Genç ve amatör. Çok cılız bir çocuktum. 16 yaşında Adanademirspor'a geçince daha iyi çalışmaya başladım.

Galatasaray'ı nasıl sevdiğimi, ben anlatmak istemem. "Hasan taraftara kendini sevdirsin" diye böyle konuşuyor dedirtmem. Beni başkasına soracaksınız. Onlar beni iyi tanırlar.

Hasan'ın ilkleri ve enleri

Araba CLK 230
İlk milli maç : Rusya (1998)
Özeleştiri: Gol vuruşum ekslk.
Kötü huyum: Çabuk sinirlenirim.
İyi huyum: Herkese yardım ederim ama kimseye söylemem.
Televizyonda spor programlarını seyretmem.
En büyük başarım: "Hangisini söyleyeyim ki?" Dünya 3.lüğü, UEFA Kupası, Süper Kupa.
Bilgisayar severim. İnternet sitem: www.hasansas.com
En sevdiğim tezahürat: Gerçekleri tarih yazar tarihi de Galatasaray.
İlk takımı: Akdeniz Karataşspor
İlk forma numarası: 11
İlk araba: Tipo
İlk gol: Denizli'de 90. dakikada attığı gol. Ankaragücü bu golle küme düşmekten kurtuldu.
İlk Avrupa maçı: Grasshopers

Ailenin durumu nasıldı o yıllarda?
Kendimi bazı ünlü olmuş da daha sonra "benim ailem yoksuldu" diye ortaya çıkanlarla bir koymak istemiyorum ama öyleydi işte. Bunun duygu sömürüsünü yapanlar var. Türkiye'de her ailenin olduğu gibi bizim ailenin de durumu kötüydü. Ağabeyim okuyordu Ankara'da. Kolay değildi geçinmek.

Adanademirspor'da iki sezon geçirdin
16 yaşında Adanademirspor'a geldiğimde çok sistemli bir altyapı ile karşılaştım. Çok iyi çalıştım, çok değerli hocalarım vardı o gün-

Florya tesislerinde yaparım düğünü

Evde tek başına!
Evde tek başıma kalamam hayatta. Amcamın oğluyla beraber kalıyorum. Bir kere yalnız kaldım. Onda da kapıcının çocuğunu çağırdım. İlla biri olacak evde. Uçaktan korkmazdım. Kore'den Japonya'ya giderken yaşadığımız o türbülanstan sonra uçaktan da korkar oldum. Uçağa zor biniyorum artık.
Evlilik ne zaman?
Transfere bağlı. Burada, Florya'da tesislerde yaparım bakarsın düğünü. Bir sene içerisinde kesin evleneceğiz inşallah. Çocuğumuz da görsün bizi bir top oynarken. "babam da futbolcu" desin. 2002 biter, öyle atarız imzayı.

lerde. 18 yaşında Ankaragücü'ne, Arif Peçenek tavsiye etti beni. Ankara'ya transfer oldum. Orda üç sezon oynadım, sonra da küçüklükten beri oynamak istediğim takıma, Galatasaray'a geldim.

Galatasaray'a transfer olduğun sezon birçok taliplin vardı
Beni ilk fark eden Fatih Terim'dir. Galatasaray, Ankara'da Ankaragücü'nü 1-0 yenmişti, Suat abi atmıştı golü, maçtan sonra soyunma odasının tünelinde Fatih Hoca, sözleşmemin ne zaman bittiğini sormuştu. O gün dedim kendime: "Hasan, Fatih Hoca seni istiyor". Ben de, o günden sonra daha hırslı çalıştım. Galatasaray beni alacakmış gibi oynadım, hep transferi hayal eder oldum.
Söz yine geliyor benim Galatasaray sevgime ama görüyorsun işte, anlatamıyor insan o sevgiyi. Hem futbolcuyum, hem taraftarım ben.

Galatasaray'daki dört sezonunu değerlendirmeni istesem?
Benim için, "Hasan'ın Galatasaray'daki ilk sezonu kötü geçti" diye yazarlar. Ben 27 maçta banko oynamışım. Ben bütün istatistikleri takip ederim. İkinci sezon da iyi başladım. O sezonun başında deprem yüzünden bir ay erteleme olmuştu. Çok iyi çalıştım mesela o dönemde. Tabi ilk yıllarda göze batmak o kadar kolay değil, çok yetenekli futbolcular vardı. Takım oyunu oynuyorduk. Dört yılın hiçbirini boşa geçirmedim, her yıl bir öncekinden daha iyi geçti diyebilirim.

Hasan, çok top kaybediyor eleştirisi var senin için, ancak bir oyuncunun top kaybını, topla buluşma sayısıyla orantılı olarak değerlendirilmesi lazım değil mi?
"Çalımcı, çok topla oynuyor" damgası vurdular öyle gidiyor açıkçası. Bazen bakıyorum istatistiklere, topla buluşma 70, kaybettiği 25: Çok başarısız. Topla 70 kez buluşunca başarılı olmuyor mu futbolcu? Herhalde kaybedeceksin, ben forvet oyuncusuyum, ben riske girmeden nasıl gol atacağım, çalım atmadan nasıl adam eksiltirsin, nasıl asist yaparsın!..

Gol ortalamanı düşük buluyor musun?
Az gol atıyorum. Gol vuruşum eksik biraz. Bunu da geliştirmeye çalışıyorum. Benim sahada daha değişik, önemli görevlerim var. Bizim takımda Arif ağabey, Ümit Karan, Baliç gibi birçok golcü var.

Taraftara seslen, söz sende.
Tekrar ediyorum, Galatasaray'ı kimse karıştırmaya çalışmasın. Hasan Şaş'ın bir yıllık mukavelesi vardır. Hiçbir yere imza atmadan Galatasaray ile konuşacaktır. Fatih Hoca da vardır arada. Onun da görüşü, bilgisi alınacaktır. Geçen sezona göre daha fazla koşmam, daha fazla mücadele etmem lazım. Üzerimdeki yükün ne olduğunu, kötü oynarsam bazı kesimler tarafından üstüme nasıl gelineceğini de biliyorum. Burda seyirciye büyük iş düşüyor. "Hasan Şaş gol kaçırınca, aklı transferde" diye düşünürlerse beni çok üzerler.

UEFA
CHAMPIONS
LEAGUE

Galatasaray

GALATASARAY SPOR KULÜBÜ AYLIK RESMİ DERGİSİ

3.000.000.-TL (KDV dahildir)

EYLÜL 2002
SAYI 3

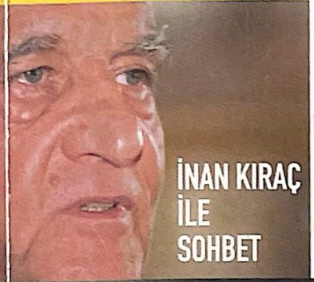

İNAN KIRAÇ İLE SOHBET

DOSYA: METİN OKTAY

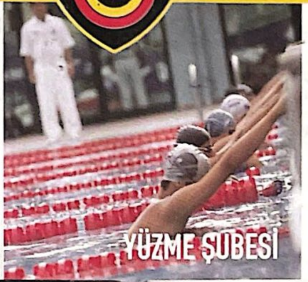

YÜZME ŞUBESİ

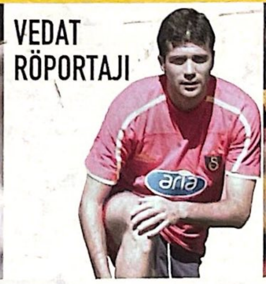

VEDAT RÖPORTAJI

ŞAMPİYONLAR LİGİ VE GALATASARAY

2002-2003 70X100 POSTER HEDİYELİ GALATASARAY

Ergün ve Hasan'ın Galatasaray'ı

ISSN 1303-5703-1-9
03
9 771303 570316